«Тихий Дон» — роман про долю народу

«Тихий Дон» — це роман-епопея Михайла Шолохова. У ньому він розкриває долю народу в період першої світової і громадянської війни.

Задум «Тихого Дону» виник у Шолохова в 1925 році. Саме тоді письменник задумав показати побут, спосіб життя козаків, роль історичних подій у долі простих людей-трудівників.

Головні герої роману — це козаки. Козаки — це трудяги. Саме такими їх прагне показати Михайло Шолохов у романі. Яскравим прикладом козака- трудівника є Мелехов Пантелій Прокопович. У романі він показаний як працьовитий, хазяйновитий, прив’язаний до своєї землі козак. Головний герой роману Григорій Мелехов теж прив’язаний до своєї землі. Коли Оксенія просить поїхати його в Шахти, він говорить, що не може жити без землі. Земля в романі займає особливе місце. Образ землі — мотив роману. Земля в романі має подвійний зміст: земля-чорнозем і земля-мати, за яку помирають.

Григорій Мелехов, опинившись на роздоріжжі історії, болісно шукає істину. Не знайшов він її в «білих», не знайшов у «червоних». Єдина істина — народ. Михайло Шолохов хоче показати в романі, що громадянська війна — це трагедія народу. У цій війні немає переможців. Є ті, хто програв.

«Тихий Дон» — роман про долю народу в переломну епоху. Це і принципова авторська точка зору на революцію і громадянську війну. Драматична доля основних дійових осіб, жорстокі випробування в житті Григорія Мелехова, головного героя роману, складаються в Шолохова в єдність історичної правди народу на шляху будівництва нового життя. Аналізуючи непросту долю Григорія, можна зрозуміти, як Шолохову вдалося вирішити проблему моральних шукань свого головного героя.

Герої Шолохова — сучасники й учасники важливих подій епохи. Перед кожним із них постає необхідність визначити своє місце в боротьбі. Так було в ранніх оповіданнях, які занотували гострі ключові конфлікти на Дону, які розкололи не тільки хутора, але і сім’ї. Так було й у «Тихому Доні».

«Мелеховське подвір’я — на самому краї хутора. Ворітця зі скотинячого базу ведуть на північ, до Дону... З півдня — крейдяна хребтина гори. На захід — вулиця, яка перерізає площу і біжить до займища». Перед читачем розгортається епічна, насичена барвами, звуками і запахами рідної землі мальовнича картина з життя донського козацтва. З синівською любов’ю малює Шолохов широкі донські степи і вільну козацьку ріку, описує хутірські звичаї і побут, показує любов козаків до праці і військової служби, відтворює їх яскраву, самобутню мову.

Але автор не ідеалізує козацтво, він ясно бачить станову обмеженість старого укладу життя. У цей замкнутий світ круті зміни принесли революція і громадянська війна.

Ні про що не умовчуючи, Шолохов сміливо пише правду про повний драматичних протиріч час. Складний шлях козацтва в революції показаний насамперед на прикладі головного героя роману — Григорія Мелехова. Цій чистій і цільній людині судилося

«пройти по муках». Шолоховський герой робить тяжкі помилки, втрачає багато чого з того, що приваблювало нас на початку роману у веселому, сильному, красивому хлопцеві. Але Григорій ніколи не кривить душею, ні в що не хоче вірити сліпо. Чесно і безкомпромісно шукає він свою правду, щиро хоче розібратися в подіях, що відбуваються. Куди прихилитися, з ким піти? — от нелегке питання, яке вирішував у ті роки не тільки Мелехов.